

Μακάριος εκείνος που γεύθηκε την αγάπη του Θεού.

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος.

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος.

Δόξα στη φιλανθρωπία του Θεού, και δοξολογία στην αγαθότητά του, και προσκύνηση στην ευσπλαχνία του. Ποιος είναι τόσο οικτίρμων πατέρας; Ποιος είναι τόσο ελεήμων πατέρας; Και ποιος πατέρας αγαπά τόσο πολύ, όπως ο δικός μας Δεσπότης, ο οποίος αγαπά εμάς τους δούλους του;

Όλα τα προσφέρει και όλα τα μοιράζει με το παραπάνω. Γιατρεύει τα τραύματα των ψυχών μας και μακροθυμεί, όταν παραβαίνουμε τις εντολές του. Θέλει να γίνουμε όλοι εμείς κληρονόμοι της βασιλείας του. Ακόμη θέλει να επαινείται από τον ίδιο και η προαίρεσή μας, διότι θα θεραπεύει μόνη της τα εύκολα και απλά νοσήματα της ψυχής, επειδή τα βαριά και δυσκολοθεράπευτα τα θεραπεύει ο ίδιος.

Γιατρεύει τα τραύματα του σκληρού ανθρώπου, επειδή αυτός ανοίγει το στόμα του να τον δοξολογήσει. Και συγχωρεί τις αμαρτίες του αμαρτωλού, για να τον διεγείρει στην προθυμία. Τον αδύνατο στην πίστη, τον ακούει και ανταποκρίνεται γρήγορα στις ανάγκες του, για να μη λιποψυχήσει· στους καρτερικούς και εκείνους που χτυπούν την πόρτα του

ελέους του με υπομονή, προσφέρει και τα δύο μαζί: και τη θεραπεία και την αμοιβή. Μπορούσε βέβαια να γιατρέψει όλα τα τραύματα των ψυχών μας, και με τη βία να μας μεταστρέψει και να μας κάνει αγαθούς, αλλά δεν το θέλει, για να μη στερηθεί από τους επαίνους του η προαίρεσή μας.

Εμείς λοιπόν αμελούμε να επικαλούμαστε το όνομά του, για να μας βοηθήσει και να μας προστατεύσει, ενώ αυτός μας αγαπά και μας ευσπλαχνίζεται. Ο ίδιος μας ελευθέρωσε και φώτισε τα μάτια του νου μας. Ο ίδιος πρόσφερε σ' εμάς τη γνώση που αναφέρεται στη θεότητά του, και μας έδωσε να γευθούμε από τη γλυκύτητά της, για να τον ζητούμε συνεχώς.

Μακάριος είναι εκείνος που γεύθηκε από την αγάπη του και έκανε τον εαυτό του έτοιμο να γεμίζει πάντοτε από την αγάπη αυτή, διότι με το να γεμίσει ο ίδιος από τέτοια αγάπη, δεν ανέχεται άλλη αγάπη μέσα του.

Αγαητοί, ποιος δε θα αγαπήσει έναν τέτοιο Δεσπότη; Ποιος δε θα προσκυνήσει και δε θα δοξολογήσει την αγαθότητά του; Ποια μάλιστα απολογία θα έχουμε κατά την ημέρα της κρίσεως, αν αμελήσουμε; Ή, τι θα πούμε σ' αυτόν· ότι δεν ακούσαμε; Ή ότι δε γνωρίσαμε και δε μάθαμε;

Τι ήταν να κάνει αυτός και δεν το έκανε για χάρη μας; Από το αμέτρητο ύψος της Θεότητας, και από τον ευλογημένο κόλπο του Πατρός δεν κατέβηκε και ήρθε σ' εμάς τους ανθρώπους; Ενώ ήταν άορατος Θεός, δεν εμφανίσθηκε σ' εμάς; Και ενώ ήταν πυρ αθάνατο, δεν έγινε άνθρωπος για χάρη μας;

Και δε ραπίσθηκε, για να μας ελευθερώσει; Ω, για το γεμάτο φόβο και τρόμο παράδοξο γεγονός! Χέρι από λάσπη, που πλάσθηκε από χώμα της γης, έδωσε ράπισμα στον Δημιουργό του ουρανού και της γης. Εμείς όμως οι ελεεινοί και ταλαίπωροι, που είμαστε χοϊκοί και θνητοί και στάχτη, δεν ανεχόμαστε μεταξύ μας ούτε ένα λόγο.

Ενώ είναι αθάνατος, δεν απέθανε για χάρη μας, για να μας ζωοποιήσει; Δε θάφτηκε, για να μας αναστήσει μαζί του; Από τα δεσμά του Εχθρού μας ελευθέρωσε, βάζοντας στα δεσμά εκείνον, και δίνοντας σ' εμάς την εξουσία να πατούμε επάνω του.

Επικαλεσθήκαμε ποτέ το όνομά του, και δε μας άκουσε; Κτυπήσαμε την πόρτα του ελέους του, και δε μας άνοιξε; Αν μάλιστα συνέβη και να αργήσει κάποτε, άργησε για να αυξηθεί ο μισθός μας.

Από το βιβλίο: Οσίου Εφραίμ του Σύρου Έργα, τ. Α', Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1995, σελ. 138, 140.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>